

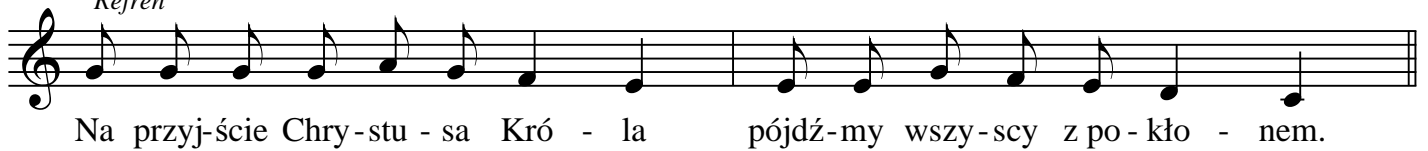
Nowenna przed Bożym Narodzeniem

16 - 24 grudnia

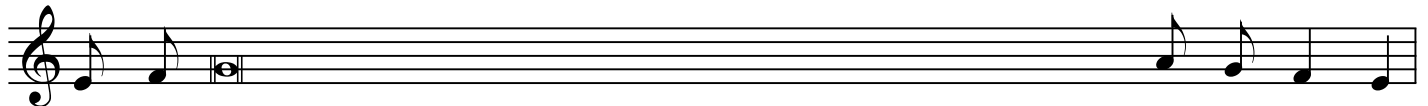
Śpiewajmy Panu

Pobudka

Refren

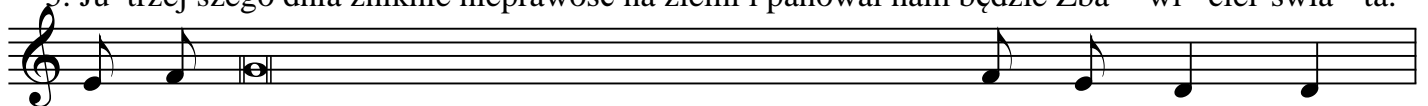
Na przy-jście Chry-stu - sa Kró - la pój-dź-my wszy-scy z po - kło - nem.

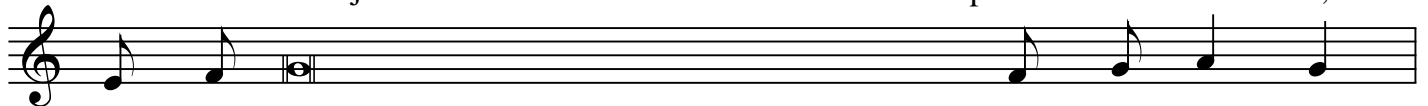
1. Ra-duj się Córko Syjonu i ciesz się wielce Córko Je - ru - za - lem,
2. O - to przyjdzie Bóg i człowiek z domu Dawida, aby za - - - - - sięć na tro - nie,
3. O - to Pan się ukaże i nie zawiedzie, chociażby zwlekał, ty Go wy - cze - kuj,
4. Na - ro - dzi się nam Malutki, a zwać się będzie Bo-giem mo-cnym.

24 grudnia

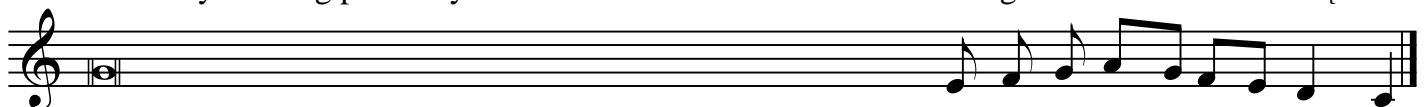
5. Ju-trzej-szego dnia zniknie nieprawość na ziemi i panował nam będzie Zba - wi - ciel świa - ta.

o - to Pan przyjdzie i w dniu tym Światłość wiel - ka bę - dzie,
uj - rzy - cie i rozraduje się ser - ce wa - sze.
al - bo - wiem zstąpi Król Chrystus jak ro - - - - - sa na kwia - ty
Za - się - dzie na tronie Dawida, Oj - - - - - ca swo - je - go
O - to nadeszła już peł - nia cza - su,

a z gór pocieknie słodycz; miód i mleko popły - - - - - nie z pa - gór - ków,
O - to wasz Pan przyjdzie z koroną królew - - - - - ską na gło - wie
i wte - dy wszędzie sprawiedliwość i po - - - - - kój ob - fi - ty;
i bę - dzie panował potę - - - - - żnym ra - mie - niem.
w któ - rym Bóg posłał Syna swe - - - - - go na zie - mię.

albowiem przyjdzie Prorok wielki i od-no-wi Je - ru - za - lem.
i zapanuje od morza do morza, i od wód wiel - - - - - kich, aż po krań - ce___ zie - mi.
a cześć Mu oddadzą wszyscy ziemscy królowie i wszystkie na - ro - dy słu - żyć___ Mu bę - dą.
I ukaże się wielkim wobec całego świata; a pokój nastanie na zie-mi gdy___ On___przy-dzie.
Dzisiaj poznacie, że Pan przyjdzie, a rankiem uj-rzy-cie chwa-łę___ Je - go.

24 grudnia

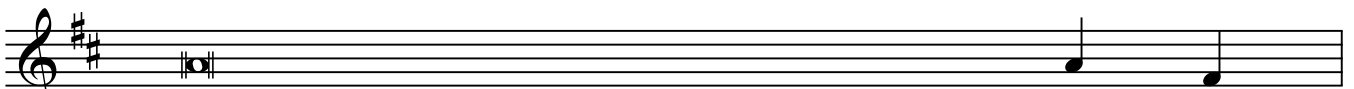
K.: Już bli - sko jest Pan. W.: Pój-dź-my wszy - scy z po - kło - nem!

Czytanie z Pisma świętego na kolejny dzień nowenny, od str. 5

Psalm

1. Radujcie się niebiosa i wesel się zie-mio, a wy góry chwa - łę od - dajcie.

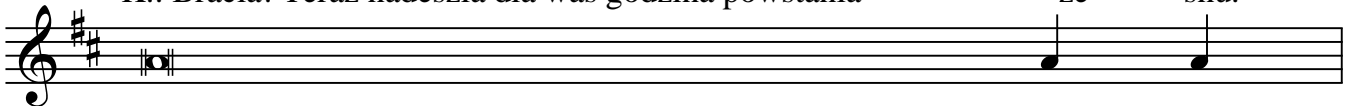
2. Góry okryjcie się wdziękiem, / a pagórki sprawiedliwością.
3. Bo Pan do nas przyjdzie / i nad swymi ubogimi się zmiłuje.
4. Spuśćcie rosę niebiosa, a obłoki sprawiedliwego, / niech ziemia się otworzy
i zrodzi Zbawiciela.
5. Pamiętaj o nas, Panie / i odwiedź nas z Twoim zbawieniem.
6. Okaż nam, Panie, swoje miłosierdzie / i zbawienie swoje nam podaj.
7. Wyšli Baranka, Panie, władcę ziemi / ze skały pustyni na górze Syjonu.
8. Przyjdź nas wyzwolić, Panie, Boże zastępów, / pokaż nam oblicze a będziemy
zbawieni.
9. Przyjdź, Panie i przynieś nam swój pokój, / abyśmy się z Tobą weselić mogli.
10. Abyśmy poznali na ziemi drogę Twoją, Panie, / wśród wszystkich narodów
zbawienie Twoje.
11. Okaż Twoją potęgę i przyjdź, Panie, / aby nas wszystkich zbawić.
12. Przyjdź, Panie, nie zwlekaj / i rozerwij kajdany Twojego narodu.
13. Obyś rozdarł niebiosa i zstąpił. / A od Twego oblicza niechby góry spłynęły.
14. Przyjdź i okaż nam Twoje Oblicze, Panie, / Ty, co siedzisz ponad Cherubami.
15. Chwała bądź Bogu w Trójcy jedynemu, / Ojcu, Synowi i Duchowi Świętemu.
16. Jak była na początku i zawsze i ninie / i na wiek wieków niechaj zawsze słyńcie.

Kapitulum

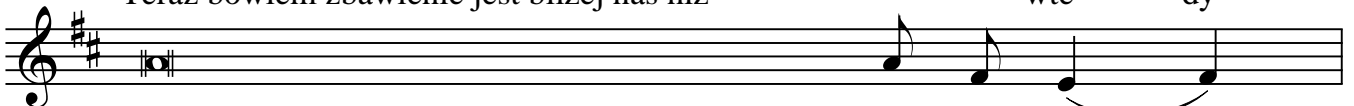
K.: Nie będzie berło odjęte od Judy, ani wódz z biódr je - go,

lub

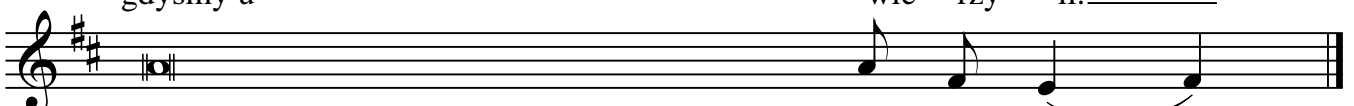
K.: Bracia! Teraz nadeszła dla was godzina powstania ze snu.

aż przyjdzie, który ma być po - - - - - sła - ny,
Teraz bowiem zbawienie jest bliżej nas niż wte - dy

On będzie oczekiwaniem na - ro - dów.
gdyśmy u - - - - - wie - rzy - li.

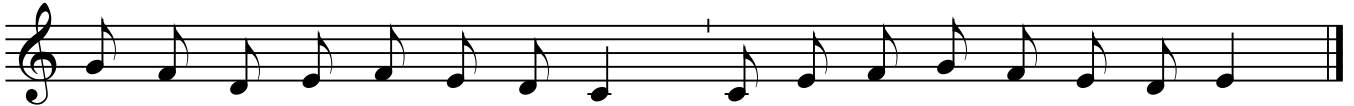

W.: Bogu niech bę - - - - - da dzię - ki.
W.: Bogu niech bę - - - - - da dzię - ki.

Czytanie patrystyczne na kolejny dzień nowenny, od str. 5

Hymn

1. Głos wdzię - czny z nie - ba wy - cho - dzi, Gwia - zdę nam no - wą wy - wo - dzi,

Któ - ra roz - świe - ca cie - mno - ści, I od - kry - wa na - sze zło - ści.

2. Z różdżki Jesse kwiat zakwita, który zbawieniem świat wita;
Pan Bóg zesłał Syna swego, przed wieki narodzonego.
3. Ojcowie tego czekali, tego Prorocy żądali,
Tego Bóg świata miał zjawić, od śmierci człeka wybawić.
4. Wnet Anioł Pannie zwiastował, o czym Prorok prorokował;
i miał powstać Syn z zacnego Plemienia Dawidowego.
5. Weselcie się ziemskie strony! Opuściwszy niebios trony,
Bóg idzie na te niskości z niewymownej swej litości.
6. Weselcie się wszyscy święci! I wy, ludzie smutkiem zdjęci;
Idzie na świat Odkupiciel, strapionych wszystkich Zbawiciel.

Antyfony adwentowe

16 grudnia

1. Mą - dro - ści, któ - ra z ust Bo - żych wy - pły - wasz, Przy - bą - dź i
Wszys - tko u - rzą - dzasz, ze - wsząd cel do - by - wasz;

na - ucz nas dróg roz - tro - pno - ści, Wie - czna Mą - dro - ści.

- 17 grudnia O Adonai! Wodzu Izraela, coś go wybawił z rąk nieprzyjaciela
przybądź upadłym pod ciężkim brzemieniem, z silnym ramieniem!
- 18 grudnia Korzeniu Jesse! Tyś chorągwią ludów, zamilkną króle na widok Twych cudów:
Przybądź i pospiesz, uzał się złej doli, wybaw z niewoli!
- 19 grudnia Kluczu Dawidów! Izraela Boże, co Ty otworzysz, nikt zamknąć nie może;
Przybądź, a wywiedź mocą Twej prawicy więźniów z ciemnicy!
- 20 grudnia O Wschodzie ranny! Światło wiekuiste, sprawiedliwości Słońce promieniste
przybądź i oświeć w ciemnościach siedzące nędznych tysiące!
- 21 grudnia Królu narodów! Tyś ich upragnieniem, Tyś jest węgielnym jedności kamieniem,
przybądź, niech człowiek przez Ciebie stworzony, będzie zbawiony!
- 22 grudnia Emanuelu! Królu! Prawodawco, oczekiwanie narodów i Zbawco;
Przybądź i nasze wysłuchaj wołanie, Boże nasz Panie!
- 23 grudnia Nim wzejdzie słońce z nieba wysokiego, przyjdzie Król królów od Ojca swojego.
Zejdzie w osobie Małej Dzieciny, odkupić winy.
- 24 grudnia (powtarza się pierwszą ant.: Mądrości, która...)

Magnificat

Uwielbiaj duszo moja sławę Pa - na me - go,
 chwal Boga Stworzyciela tak bar - dzo do - bre - go.

Bo wejrzał na uniżenie swojej *Służebnicy*. *
 Oto bowiem odtąd błogosławić mnie będą *wszystkie* pokolenia.
 Gdyż wielkie rzeczy uczynił *mi* Wszechmocny, *
 a Jego *imię* jest święte.
 Jego miłosierdzie z pokolenia na *pokolenie* *
 nad tymi, *którzy* się Go boją.
 Okazał moc swego ramienia, *
 rozproszył pyszniących się *zamysłami* serc swoich.
 Stracił *władców* z tronu, *
 a wy*wyższył* pokornych.
 Głodnych *nasycił* dobrami, *
 a bogatych z *niczym* odprawił.
 Ujął się za swoim sługą, *Izraelem*, *
 pomny na *swę* miłosierdzie,
 Jak obiecał *naszym* ojcom, *
 Abrahamowi i jego *potomstwu* na wieki.
 Chwała Ojcu *i* Synowi, *
 i *Duchowi* Świętemu.
 Jak była na początku, *teraz* i zawsze, *
 i na *wieki* wieków. Amen.

(Powtarza się antyfonę adwentową z danego dnia)

K.: Panie wysłuchaj modlitwę moją.

W.: A wołanie moje niech do Ciebie przyjdzie.

po III Niedzieli Adwentu

Módlmy się: Nakłoń, Panie, ucha Twego ku naszym prośbom i rozjaśnij ciemności zaszego umysłu łaską Twego nawiedzenia. Który żyjesz i królujesz z Bogiem Ojcem w jedności Ducha Świętego, Bóg przez wszystkie wieki wieków. W.: Amen.

po IV Niedzieli Adwentu

Módlmy się: Wzbudź swą potęgę, prosimy, Panie i przyjdź. I z wielką siłą pospiesz nam na pomoc, aby miłosierdzie Twoje wspomagając nas łaską, przyspieszyło to, co wstrzymują nasze grzechy. Który żyjesz i królujesz z Bogiem Ojcem w jedności Ducha Świętego, Bóg przez wszystkie wieki wieków. W.: Amen.

DZIEŃ I

16 grudnia

Czytanie z Księgi Micheasza,

Mi 5, 1-4a

To mówi Pan:

A ty, Betlejem Efrata, najmniejsze jesteś wśród plemion judzkich! Z ciebie mi wyjdzie Ten, który będzie władał w Izraelu, a pochodzenie Jego od początku, od dni wieczności. Przeto [Pan] wyda ich aż do czasu, kiedy porodzi mająca porodzić. Wtedy reszta braci Jego powróci do synów Izraela. Powstanie On i paść będzie mocą Pańską, w majestacie imienia Pana Boga swego. Osiądną wtedy, bo odtąd rozciągnie swą potęgę aż po krańce ziemi. A Ten będzie pokojem.

Oto słowo Boże.

Czytanie patrystyczne:

Posłuchajmy katechezy św. Cyryla Jerozolimskiego o podwójnym przyjściu Chrystusa.

Głosimy przyjście Chrystusa, nie tylko pierwsze, ale i drugie, które jest o wiele wspanialsze od pierwszego. Pierwsze bowiem stało się przede wszystkim symbolem cierpliwości, drugie natomiast przyniesie ze sobą koronę Bożego panowania.

W Panu naszym Jezusie Chrystusie wszystko zresztą jest na ogół podwójne. Podwójne narodzenie: Jedno z Boga przed wiekami, drugie z Dziewicy, gdy nastąpiła pełnia czasów: podwójne zstąpienie z nieba: Pierwsze niewidoczne, jak spadek rosy na runo, drugie natomiast, to przyszłe - głośnie i rzucające się w oczy.

W pierwszym przyjściu Pan został owinięty w pieluszki i złożony w żłobie, w drugim zaś okryje się światłością jak szatą. W pierwszym odrzucony i okryty hańbą wziął na siebie krzyż, w drugim przyjdzie uwielbiony w orszaku anielskich zastępów.

Nie poprzestajemy, zatem na pierwszym przyjściu, lecz oczekujemy drugiego. I gdy w czasie pierwszego wołaliśmy: "Błogosławiony, który przybywa w imię Pańskie!" (Ps 118, 26), to samo powtórzymy i w drugim, kiedy wybiegając razem z Aniołami na spotkanie Pana, zawołamy padając na twarz: "Błogosławiony, który przybywa w imię Pańskie".

DZIEŃ II

17 grudnia

Czytanie z Księgi Rodzaju

Rdz 49, 2.8-10

Jakub zawołał swoich synów i powiedział do nich:

«Zbierzcie się i słuchajcie, synowie Jakuba, słuchajcie Izraela, ojca waszego! Judo, ciebie słać będą bracia twoi, twoja bowiem ręka na karku twych wrogów! Synowie twego ojca będą ci oddawać pokłon! Judo, młody lwie, na zdobyczy rósć będziesz, mój synu: jak lew czai się, gotuje do skoku, do lwicy podobny - któż się ośmieli go drażnić? Nie zostanie odjęte berło od Judy ani laska pasterska spośród kolan jego, aż przyjdzie ten, do którego ono należy, i zdobędzie posłuch u narodów!»

Oto słowo Boże.

Czytanie patrystyczne:

Dziś do nas zwraca się św. Leon Wielki, ucząc nas o Chrystusie jako Sakramencie naszego pojednania.

Na nic się nie zda nazywać Pana naszego, Syna Maryi Dziewicy, prawdziwym i doskonałym człowiekiem, jeśli nie uznaje się w Nim takiego człowieczeństwa, jakie przepowiadane jest w Ewangelii.

Mateusz bowiem pisze: Rodowód Jezusa Chrystusa, syna Dawida, syna Abrahama (Mt 1, 1), układając w ten sposób porządek ludzkiego pochodzenia Chrystusa, by w linii pokrewieństwa pokoleń dojść aż do Józefa, któremu była poślubiona Matka naszego Pana.

Łukasz natomiast postępując w kierunku odwrotnym, wraca do ojca rodu ludzkiego, aby przez to ukazać, że zarówno pierwszy Adam, jak i Adam nowy mają tę samą naturę. Syn Boży mógł oczywiście objawić swoją wszechmoc ludziom na sposób cielesny, tak jak to uczynił względem patriarchów i proroków, gdy np. podjął walkę (z Jakubem), gdy chętnie wdawał się w rozmowę i nie odmawiał gościnności lub też przyjmował podany pokarm.

Wszystkie jednak te obrazy wskazywały na owego Człowieka, którego prawdziwość, uwidocznioną korzeniem genealogicznym wyprzedzających Go pokoleń, przepowiadały mistyczne znaki.

Refleksja:

Chrystus Pan pojednał nas z Ojcem. On jest Drogą prowadzącą do Prawdy i pełni życia. Spotkam się z Nim w sakramentach. Czy znajduję czas na to spotkanie? Jak często klękam do spowiedzi świętej? Czy w każdą niedzielę jednoczę się z Chrystusem w Komunii św. Jeśli nie, to dlaczego? A przecież od tych spotkań sakramentalnych zależy to spotkanie "twarzą w twarz".

DZIEŃ III

18 grudnia

Czytanie z Księgi proroka Jeremiasza

Jr 23, 5-8

«Pan mówi:

Oto nadejdą dni - wyrocznia Pana - kiedy wzbudzę Dawidowi Odrośl sprawiedliwą. Będzie panował jako król, postępując roztropnie, i będzie wykonywał prawo i sprawiedliwość na ziemi. W jego dniach Juda dostąpi zbawienia, a Izrael będzie mieszkał bezpiecznie. To zaś będzie imię, którym go będą nazywać: Pan naszą sprawiedliwością. Dlatego oto nadejdą dni - wyrocznia Pana - kiedy nie będą już mówić: Na życie Pana, który wyprowadził synów Izraela z ziemi egipskiej, lecz raczej: Na życie Pana, który wyprowadził i przywrócił pokolenie domu Izraela z ziemi północnej i ze wszystkich ziem, po których ich rozproszył, tak że będą mogli mieszkać w swej ziemi».

Oto słowo Boże.

Czytanie patrystyczne:

Posłuchajmy listu do Diogeneta:

Nikt z ludzi ani nie widział Boga, ani Go innym nie ukazał, lecz Bóg sam siebie objawił przez wiarę, która stanowi jedyną do Niego drogę. Bóg, który jest Stworzycielem wszystkiego i wszystkim rządzi, nie tylko ukochał człowieka, ale okazał się wobec niego niezwykle wyrozumiały. Zawsze był, jest i pozostanie łaskawy, dobry, prawdomówny i nieskory do gniewu. Cokolwiek zaś wielkiego i niewymownego poczęło się w Jego myśli odnośnie do naszego zbawienia, wszystko to dzielił jedynie ze swoim Synem.

I tak, jak długo ukrywał mądrość swoich wyroków, wydawał się nie dbać o nas. Z chwilą jednak, gdy przez Syna swojego umiłowanego objawił nam to, co było dla nas przygotowane od samego początku, udzielił nam jednocześnie wszystkiego i sprawił, że staliśmy się uczestnikami Jego dobrodziejstw i że widzimy oraz rozumiemy to, czego nikt z nas nie mógł się nigdy spodziewać.

Refleksja:

Pan Bóg dotrzymuje obietnicy. "Zbliżyłem moją sprawiedliwość: już jest niedaleko". "Już dokonano się zbawienie, już narodził się Zbawiciel, choć, "jeszcze" nie przyszło w całej pełni Królestwo Boże; Ono się wciąż zbliża. Ale jak wypełniły się słowa o pierwszym przyjściu, tak wypełnią się i o drugim. Ale co zrobić, by to przyjście było owocne dla mnie? Jakie podejmę postanowienia, by wyjść na spotkanie nadchodzącego Pana?

DZIEŃ IV

19 grudnia

Czytanie z Księgi Sędziów

Sdz 13, 2-7.10.24-25a

W Sorea, w pokoleniu Dana, żył pewien mąż imieniem Manoach. Żona jego była niepłodna i nie rodziła. Anioł Pana ukazał się owej kobiecie mówiąc jej: Otoś teraz niepłodna i nie rodziłaś, ale poczniesz i porodzisz syna. Lecz odtąd strzeż się: nie pij wina ani sycery i nie jedz nic nieczystego. Oto poczniesz i porodzisz syna, a brzytwa nie dotknie jego głowy, gdyż chłopiec ten będzie Bożym nazarejczykiem od chwili urodzenia. On to zacznie wybawiać Izraela z rąk filistyńskich. Poszła więc kobieta do swego męża i tak rzekła do niego: Przyszedł do mnie mąż Boży, którego oblicze było jakby obliczem Anioła Bożego - pełne dostojęstwa. Rzekł do mnie: Oto poczniesz i porodzisz syna, lecz odtąd nie pij wina ani sycery, ani nie jedz nic nieczystego, bo chłopiec ten będzie Bożym nazarejczykiem od chwili urodzenia aż do swojej śmierci. Pobieгла więc kobieta skwapliwie do swego męża z wiadomością: Oto ukazał mi się ten mąż, który owego dnia przybył do mnie.

Porodziła więc owa kobieta syna i nazwała go imieniem Samson. Chłopiec rósł, a Pan mu błogosławił. Duch Pana zaś począł na niego oddziaływać.

Oto słowo Boże.

Czytanie patrystyczne:

Posłuchajmy pouczenia św. Ireneusza biskupa o ekonomii zbawczego Wcielenia:

Bóg jest chwałą człowieka. Człowiek zaś jest miejscem działania Boga, w którym się odnawia Jego mądrość i moc. Podobnie jak zdolności lekarza ujawniają się na chorych, tak Bóg objawia się w ludziach. Dlatego Paweł Apostoł mówi, że Bóg zamknął wszystko w niedowiarstwie, aby się nad wszystkimi zmiłował (Rz 11,32), odnosząc to do człowieka, który za nieposłuszeństwo względem Boga został pozbawiony nieśmiertelności, ale dzięki nadprzyrodzonemu przybraniu, jakie dokonało się w Chrystusie, dostał miłosierdzia. Człowiek bowiem bez popadania w zarozumiałość i pychę może osiągnąć prawdziwą chwałę z tego, co zostało stworzone i z Tego, który stworzył, a który jest najpotężniejszym Bogiem, podtrzymującym wszystko w istnieniu. Co więcej, trwając w miłości, uległości i dziękczynieniu względem Boga człowiek może otrzymać od Niego jeszcze większą chwałę i korzyść, o ile tylko stanie się podobnym do Tego, który za niego poniósł śmierć.

Refleksja:

To co przekracza wszelkie ludzkie oczekiwania, to prawda, że Pan Bóg nas miłuje mimo naszych grzechów. Ale Pan Bóg z niezwykłą cierpliwością czeka na nasze nawrócenie, że pragnie w nas objawić swą mądrość, moc, dobroć. Czy jestem wierny natchnieniom łaski? Czy wypełniam to, czego Pan Bóg ma prawo spodziewać się ode mnie? Jak odwdzięczam się za Jego Miłość?

DZIEŃ V

20 grudnia

Czytanie z Księgi Izajasza

Iz 7, 10-14

Pan przemówił do Achaza tymi słowami:

Proś dla siebie o znak od Pana, Boga twego, czy to głęboko w Szeolu, czy to wysoko w górze! Lecz Achaz odpowiedział: Nie będę prosił i nie będę wystawiał Pana na próbę. Wtedy rzekł [Izajasz]:

Słuchajcie więc, domu Dawidowy: Czyż mało wam naprzykrzać się ludziom, iż naprzykrzacie się także mojemu Bogu? Dlatego Pan sam da wam znak: Oto Panna poczne i porodzi Syna, i nazwie Go imieniem Emmanuel. Oto słowo Boże.

Czytanie patrystyczne:

Pan Bóg mimo słabości i niewierności człowieka jest wierny obietnicy zbawienia. Posyła Anioła Gabriela do Nazaretu, do Dziewicy Maryi. Posłuchajmy na ten temat homilii św. Bernarda:

"Słyszałaś, Dziewico, że poczniesz i porodysz Syna. Słyszałaś, że dokona się to nie przez człowieka, lecz za sprawą Ducha Świętego. Anioł wyczekuje odpowiedzi. Jest już bowiem czas, aby powrócił do Boga, który go posłał. I my, o Pani, oczekujemy na słowo zmiłowania, my, których przygniata nieszczęsny wyrok potępienia. Bo oto zaofiarowano Ci cenę naszego zbawienia. Jeśli się zgodzisz, zaraz zostaniemy uwolnieni. Wszyscy zostaliśmy stworzeni w odwiecznym Słowie Bożym, a oto umieramy. Od Twojej krótkiej odpowiedzi zależy, czy zostaniemy ożywieni i na nowo przywróceni do życia. O tę odpowiedź błaga Cię, Dziewico łaskawa, litości godny Abraham i Dawid i inni święci ojcowie, to znaczy Twoi ojcowie, bo i oni również mieszkają w krainie zacienionej śmiercią. Cały świat rzucony do Twoich kolan wyczekuje Twojej odpowiedzi. I nie bez słuszności; skoro na Twoich ustach zawisło pocieszenie nieszczęśliwych, wybawienie jeńców, uwolnienie skazanych i wreszcie zbawienie wszystkich synów Adama i całego Twojego rodzaju.

Daj, o Dziewico, szybko swą odpowiedź. Jak najprędzej odpowiedz Aniołowi, a przez niego samemu Panu. Odpowiedz słowem i przyjmij Słowo. Wyrzeknij swoje, a pocznij Boże. Wypowiedz przemijające, a przyjmij trwające na wieki".

Refleksja:

Maryja zawiera Panu Bogu - podejmuje dialog z Bogiem, daje odpowiedź. A czy mój dialog z Bogiem, rozpoczęty na chrzcie świętym, kontynuuję, pogłębiam? Czy w ciszy, na modlitwie kontempluję Boże słowo? Ileż to słów padło na grunt mego serca - które z nich przechowuję? Któremu jestem wierny?

DZIEŃ VI

21 grudnia

Czytanie z Księgi Pieśni nad Pieśniami

Pnp 2, 8-14

Cicho! Ukochany mój! Oto on! Oto nadchodzi! Biegnie przez góry, skacze po pagórkach. Umiłowany mój podobny do gazeli, do młodego jelenia. Oto stoi za naszym murem, patrzy przez okno, zagląda przez kraty. Miły mój odzywa się i mówi do mnie: Powstań, przyjaciółko ma, piękna ma, i pójdz! Bo oto minęła już zima, deszcz ustał i przeszedł. Na ziemi widać już kwiaty, nadszedł czas przycinania winnic, i głos synogarlicy już słyhać w naszej krainie. Drzewo figowe wydało zawiązki owoców i winne krzewy kwitnące już pachną. Powstań, przyjaciółko ma, piękna ma, i pójdz! Gołąbko ma, [ukryta] w zagłębieniach skały, w szczelinach przepaści, ukaż mi swą twarz, daj mi usłyszeć swój głos! Bo słodki jest głos twój i twarz pełna wdzięku.

Oto słowo Boże.

Czytanie patrystyczne:

Pan Bóg sam przychodzi, by nas podźwignąć i zbawić. Przychodzi przez Maryję, która uczy nas odpowiedzi na to Boże Nawiedzenie. Dziś objaśnięn udziela nam św. Ambroży:

Ponieważ Anioł obwieścił Maryi trudne do pojęcia rzeczy, aby wzbudzić w Niej wiarę przekonywującym przykładem, oznajmił Jej również o poczęciu syna u podeszłej w latach i niepłodnej Elżbiety, dowodząc w ten sposób, że u Boga wszystko jest możliwe, cokolwiek Mu się spodoba.

Gdy Maryja to usłyszała, zaraz pobiegła w góry, ale nie dlatego, by nie dowierzała usłyszanej wieści, lub by nie była pewna posłańca, względnie wątpiła w sam przykład, lecz podążyła ucieszona spełnionym pragnieniem, a także w poczuciu obowiązku wobec swojej krewnej, przynaglana do pośpiechu przeżywaną radością.

Napełniona Bogiem mogła już tylko zdążyć z pośpiechem ku wyżynom. Łaska bowiem Ducha Świętego nie zna opóźniającego bieg trudu. Przybycie Maryi i obecność Pana okazały się zresztą od razu błogosławione w skutkach. Skoro bowiem Elżbieta usłyszała pozdrowienie Maryi, poruszyło się z radości dziecię w jej łonie i ona została napełniona Duchem Świętym (Łk 1,41.44).

Refleksja:

Ludzie niekiedy nie umieją powiedzieć "dziękuję". A my, czy umiemy zawsze wyrazić wdzięczność za wszystko, co Bóg nam uczynił? Za dar Eucharystii, łaskę chrztu świętego, przebaczenia? W jaki sposób mogę okazywać Bogu wdzięczność?

DZIEŃ VII

22 grudnia

Czytanie z Pierwszej Księgi Samuela

1 Sam 1, 24-28

Gdy [Anna] odstawiła [Samuela], wzięła go z sobą w drogę, zabierając również trzyletniego cielca, jedną efę mąki i bukłak wina. Przyprowadziła go do domu Pana, do Szilo. Chłopiec był jeszcze mały. Zabili cielca i poprowadzili chłopca przed Helego. Powiedziała ona wówczas: Pozwól, panie mój! Na twoje życie! To ja jestem ową kobietą, która stała tu przed tobą i modliła się do Pana. O tego chłopca się modliłam, i spełnił Pan prośbę, którą do Niego zanosłam. Oto ja oddaję go Panu. Po wszystkie dni, jak długo będzie żył, zostaje oddany na własność Panu. I oddali tam pokłon Panu.

Oto słowo Boże.

Czytanie patrystyczne:

Radość z przyjścia Zbawiciela całym sercem wyśpiewała Maryja w swej pieśni "Magnificat". Posłuchajmy komentarza świętego Bedy do tego hymnu radości i wdzięczności:

Pan mnie wywyższył, mówi Maryja, tak wielkim i niesłychanym darem, iż nie tylko żaden język nie zdoła go wyrazić, ale nawet uczucie serca ledwie go pojąć potrafi. Dlatego wkładam wszystkie siły mojej duszy w dziękczynienie i kontemplację wielkości Tego, któremu nie ma końca. Czymkolwiek żyję, cokolwiek czuję i rozumiem, wszystko to składam radośnie w podzięcie, ponieważ duch mój cieszy się odwieczną Boskością tego samego Jezusa, to jest Zbawiciela, którego doczesnym poczęciem zaowocowało moje ciało. Albowiem uczynił mi wielkie rzeczy, który możny jest i święte imię Jego (Łk 1,49). Wiersz ten odnosi się do początkowych słów hymnu: Wielbi dusza moja Pana. Tylko bowiem ta dusza, której Pan raczył uczynić wielkie rzeczy może Go sławić godną pieśnią pochwalną i mówić zachęcając tych, co mają podobne pragnienia: Uwielbiajcie Pana ze mną i wywyższajcie imię Jego wspólnie (Ps 33,4). Gdyby ktoś poznał Pana, kim On jest w niebie, a jednak zlekceważył obowiązek wielbienia i uświęcania Jego imienia, zostałby nazwany najmniejszym w królestwie niebieskim (por. Mt5,19). Imię Pana jest święte, ponieważ moc tego imienia przewyższa w sposób nieskończony wszelkie stworzenie i oddziela się nieprzebytą przepaścią od wszystkiego, co zostało przezeń stworzone.

Refleksja:

Pan Bóg jest źródłem istnienia. "Niespokojne jest serce człowieka, dopóki nie spocznie w Panu". Co powinienem uczynić, by całkowicie, bez reszty, coraz lepiej należeć do Boga?

DZIEŃ VIII

23 grudnia

Czytanie z Księgi proroka Malachiasza

MI 3, 1-4; 23-24

To mówi Pan Bóg:

Oto Ja wyślę anioła mego, aby przygotował drogę przede Mną, a potem nagle przybędzie do swej świątyni Pan, którego wy oczekujecie, i Anioł Przymierza, którego pragniecie. Oto nadejdzie, mówi Pan Zastępów. Ale kto przetrwa dzień Jego nadejścia i kto się ostoi, gdy się ukaze? Albowiem On jest jak ogień złotnika i jak ług farbiarzy. Usiądzie więc, jakby miał przetapiać i oczyszczać srebro, i oczyści synów Lewiego, i precedzi ich jak złoto i srebro, a wtedy będą składać Panu ofiary sprawiedliwe. Wtedy będzie miła Panu ofiara Judy i Jeruzalem jak za dawnych dni i lat starożytnych. Oto Ja pošlę wam proroka Eliasza przed nadejściem dnia Pańskiego, dnia wielkiego i strasznego. I skłoni serce ojców ku synom, a serce synów ku ich ojcom, abym nie przyszedł i nie poraził ziemi [izraelskiej] przekleństwem. Oto słowo Boże.

Czytanie patrystyczne:

Trzykrotnie dzwonią dzwony na Anioł Pański, nawołując nas, byśmy wielbili Słowo, które stało się Ciałem dla naszego zbawienia. Wsłuchajmy się w słowa pouczenia świętego Hipolita:

Jeden jest Bóg, którego poznajemy i bracia, nie skądinąd, lecz ze świętych Pism. Starajmy się zatem zrozumieć to, o czym mówią owe Pisma natchnione przez Boga: poznajmy wszystko, czego nas uczą i wierźmy w Ojca tak, jak On chce, byśmy w Niego wierzyli; uwielbiamy Syna w taki sposób, jak chce być uwielbiony; przyjmijmy Ducha Świętego tak, jak On chce się dać. Nie kierujmy się własną wolą ani własnym odczuciem, nie fałszujmy tego, co otrzymaliśmy od Boga, ale wszystko rozumiejmy tak, jak nas On w Piśmie Świętym pouczyć raczył. Bóg będąc jedynym i nie mając nic, co by z Nim od wieków równocześnie współistniało, zechciał stworzyć świat. Stworzył go myślą, wolą i słowem. Świat istnieje taki, jakim On chciał go mieć i jak go uformował. Wystarczy nam zatem wiedzieć, że to, co jest, nie miało nigdy równoczesnego od wieków współistnienia z Bogiem. Kiedyś nie było niczego, prócz Niego. On sam był wielkością (multus erat). Był w Nim bowiem rozum, mądrość, moc i zbawcze zamiary. Wszystko było w Nim, a On był wszystkim. Kiedy zechciał i tak jak zechciał, objawił w przedziwnym przez siebie czasie swoje Słowo, przez które wszystko stworzył.

Refleksja:

"Słowo stało się Ciałem i przyszło do swoich, a swoi Go nie przyjęli", pisze św. Jan. Czy mogę dopuścić, by ten dramat powtórzył się ponownie w mojej duszy? We mnie? W moim domu? W rodzinie? Przepróśmy Pana, że niestety, niejednokrotnie nie było miejsca dla Niego we mnie i w niejednej człowieczej duszy.

DZIEŃ IX

24 grudnia

Czytanie z Drugiej Księgi Samuela

2 Sm 7, 1-5. 8b-12.14a. 16

Gdy król zamieszkał w swoim domu, a Pan poskromił wokoło wszystkich jego wrogów, rzekł król do proroka Natana: Spójrz, ja mieszkam w pałacu cedrowym, a Arka Boża mieszka w namiocie. Natan powiedział do króla: Uczyni wszystko, co zamierzasz w sercu, gdyż Pan jest z tobą. Lecz tej samej nocy Pan skierował do Natana następujące słowa: Idź i powiedz mojemu słudze, Dawidowi: To mówi Pan: Czy ty zbudujesz Mi dom na mieszkanie? Zabrałem cię z pastwiska spośród owiec, abyś był władcą nad ludem moim, nad Izraelem. I byłem z tobą wszędzie, dokąd się udałeś, wytraciłem przed tobą wszystkich twoich nieprzyjaciół. Dam ci sławę największych ludzi na ziemi. Wyznaczę miejsce mojemu ludowi, Izraelowi, i osadzę go tam, i będzie mieszkał na swoim miejscu, a nie poruszy się więcej, a ludzie nikczemni nie będą go już uciskać jak dawniej. Od czasu kiedy ustanowiłem sędziów nad ludem moim izraelskim, obdarzyłem cię pokojem ze wszystkimi wrogami. Tobie też Pan zapowiedział, że ci zbuduje dom. Kiedy wypełnią się twoje dni i spoczniesz obok swych przodków, wtedy wzbudzę po tobie potomka twojego, który wyjdzie z twoich wnętrzności, i utwierdzą jego królestwo. Ja będę mu ojcem, a on będzie Mi synem. Przede Mną dom twój i twoje królestwo będzie trwać na wieki. Twój tron będzie utwierdzony na wieki. Oto słowo Boże.

Czytanie patrystyczne:

Oto niezwykła radość, już jutro Kościół uroczyście obchodzić będzie Tajemnicę Bożego Narodzenia. Bóg dla naszego zbawienia staje się Człowiekiem! A więc jestem ocalony!

W ostatnim dniu naszej nowenny posłuchajmy kazania świętego Augustyna:

Ocknij się, człowiecze! Bóg dla ciebie stał się człowiekiem. Wstań, który śpisz i powstań z martwych, a oświeci cię Chrystus (Ef 5,14). Dla ciebie, powtarzam, Bóg stał się człowiekiem. Byłbyś na wieki umarły, gdyby On się nie narodził w czasie. Nigdy byś się nie uwolnił od ciała grzechu, gdyby On nie przybrał ciała podobnego do ciała grzechu (por. Rz 8,3). Na wieki byłbyś poddany nędzy, gdyby się nie dokonało to miłosierdzie. Nie odzyskałbyś życia, gdyby nie zarządził twojej śmierci. Zmarniałbyś, gdyby cię nie wspomógł. Zginałbyś, gdyby nie przyszedł.

Obchodźmy radośnie Adwent naszego zbawienia i odkupienia. Święćmy ten uroczysty dzień, w którym wielki i wieczny dzień z wielkiego i wiecznego dnia przyszedł na nasz krótki doczesny dzień. On stał się dla nas sprawiedliwością i uświęceniem i odkupieniem, aby jak napisano: w Panu się chlubił ten, kto się chlubi (1 Kor 1,30-31; por. Jr 9,23). Prawda wyrosła z ziemi (Ps 84,12) Chrystus,

który powiedział: Ja jestem prawdą (J 14, 6), narodził się z Dziewicy. A sprawiedliwość z nieba spojrziała (Ps 84,12), ponieważ człowiek dostępuje usprawiedliwienia nie z siebie samego, ale od Boga zostaje usprawiedliwiony, wierząc w Tego, który się narodził.

Refleksja:

Dzisiaj już wieczór wigilijny, o północy pasterka i ogromna radość z faktu, że „Bóg się rodzi, moc truchleje”.

Adwent dobiegł końca. Tak samo dobiegnie końca adwent naszego życia, adwent całego Kościoła. Czy u kresu dni przeżyję radość Bożego spotkania? Zależy to od tego, jak przeżywam teraz Boże Narodzenie.